

ORACIÓ

Oh Déu, que per mediació de la Verge Santíssima atorgàreu a sant Josep Maria, sacerdot, gràcies innombrables, escollint-lo com a instrument fidelíssim per fundar l'Opus Dei, camí de santificació en el treball professional i en l'acompliment dels deures ordinaris del cristià: feu que jo sàpiga també convertir tots els moments i circumstàncies de la meua vida en ocasió d'estimar-vos, i de servir amb alegria i amb senzillesa l'Església, el Sant Pare i les ànimes, il·luminant els camins de la terra amb la lluminària de la fe i de l'amor. Concediu-me per la intercessió de sant Josep Maria el favor que us demano... (demani's). Així sia.

Parenostre, Avemaria, Glòria.

Aquest butlletí es distribueix gratuïtament.

Si voleu rebre'l podeu demanar-lo a:

Prelatura de l'Opus Dei, Oficina per a les Causes dels Sants, carrer Diego de León, 14, 28006 Madrid.

Si desitgeu ajudar amb almoines a les despeses d'edició d'aquesta publicació, podeu enviar els donatius a:

Prelatura de l'Opus Dei, Oficina per a les Causes dels Sants, per gir postal o per transferència al c/c número 0182-4017-57-0018820005, del BBVA, agència urbana del carrer Diego de León, 16, 28006 Madrid.

De conformitat amb la legislació sobre protecció de les dades personals, es garanteix la possibilitat de demanar la cancel·lació del propi nom en l'adreça del Butlletí, enviant un correu electrònic a ocs@opusdei.es, o bé per correu postal a: **Prelatura de l'Opus Dei, Oficina per a les Causes dels Sants**, carrer Diego de León, 14, 28006 Madrid.

En cas de no trobar el destinatari, retorneu-lo al remitent.

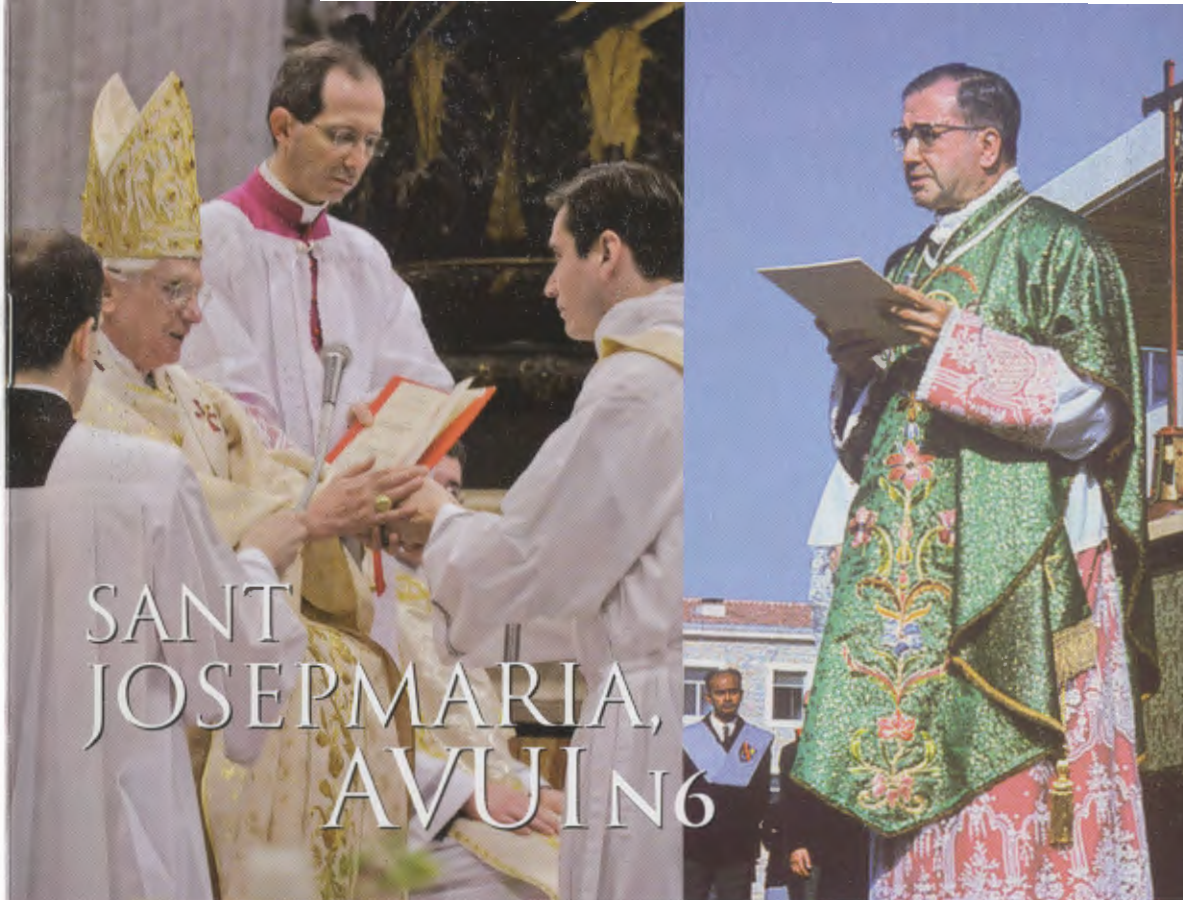
Aquest butlletí es distribueix d'acord amb la legislació vigent.

Director responsable: José Carlos Martín de la Hoz

Imprimitur: +Mons. Xavier Echevarría, prelat de l'Opus Dei

Idea gràfica: Bertha López -GPI/Presston, Barcelona
 Impremta: Litoplex Indústria Gràfica SA, Manresa
 Dip. Leg.: B. 42418 - 2009

Fotografies: PORTADA: Benet XVI, Ordenacions sacerdotals a Roma (27-IV-2008) *L'Osservatore Romano*. Sant Josep Maria, Missa al Campus de la Universitat de Navarra (8-X-1967). Arxiu fotogràfic - Universitat de Navarra.

SANT JOSEPMARIA, AVUI I 6

EN L'ANY SACERDOTAL

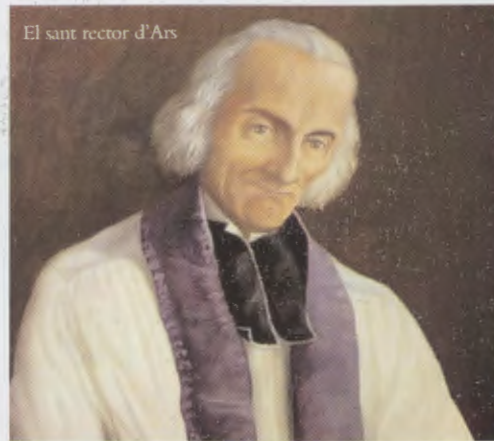
«Jo demano a Déu nostre Senyor que ens doni a tots els sacerdots la gràcia de dur a terme santament les coses santes, de reflectir, també en la nostra vida, les meravelles de les grandeses del Senyor.»

Sant Josep Maria Escrivà, *Estimar l'Església*, ed. Albada, Terrassa, 2007, pàg. 78

RECORDS
 Testimonis i predicació sobre el sacerdoci cristià.

FAVORS
 Arriben nombrosos testimonis de persones que recorren a Déu a través de sant Josep Maria, per demanar favors materials i espirituals.

Butlletí de l'Oficina per a les Causes dels Sants
 Prelatura de l'Opus Dei
 N. 62 · Any 33
 Juny 2010

En el següent punt de *Camí*, sant Josep Maria recorda les paraules d'un bisbe quan deixava Jesús Sagramentat per primera vegada en un Sagrari:

«Tracteu-me'l bé, tracteu-me'l bé!, deia, amb els ulls negats de llàgrimes, un vell Prelat als nous sacerdots que acabava d'ordenar. –Senyor!: Si em fos donada veu i autoritat per clamar d'aquesta manera a l'orella i al cor de molts cristians, de molts!»

Sant Josep Maria ESCRIVÀ, *Camí*, 531, ed. Rialp, Barcelona, 1992

ANY SACERDOTAL AMB MOTIU DEL 150È ANIVERSARI DE LA MORT DE SANT JOAN MARIA BAPTISTA VIANNEY, EL RECTOR D'ARS

«L'ensenyament que continua transmetent el sant rector d'Ars és que a l'arrel del compromís pastoral, el sacerdot ha de posar una íntima unió personal amb Crist, que cal conrear i augmentar dia rere dia. Només enamorat de Crist, el sacerdot podrà ensenyar a tots aquesta unió, aquesta amistat íntima amb el Mestre diví, podrà tocar el cor de les persones i obrir-lo a l'amor misericordiós del Senyor. Només així, per tant, podrà infondre entusiasme i vitalitat espiritual a les comunitats que el Senyor li confia. (...) Aquest anònim rector d'un poble perdut de l'interior de França, va aconseguir identificar-se tant amb el seu ministeri que es va convertir, també d'una manera visible i reconeixible universalment, en *alter Christus*, imatge del bon Pastor que, a diferència del mercenari, dóna la vida per les seves ovelles (cf. Jn 10, 11). A exemple del bon Pastor, va donar la vida en els decennis del seu servei sacerdotal. La seva existència va ser una catequesi vivent, que cobrava una eficàcia molt particular quan la gent el veia celebrar la Missa, aturar-se en adoració davant el sagrari o passar moltes hores al confessional.»

BENET XVI, audiència general del 5 d'agost de 2009

ESTIMAVA JESUCRIST EN TOT, FILLS DE DÉU

«Sempre em va impressionar sentir-lo parlar de Jesucrist. (...) El Pare parlava de la seva pròpia vida, del que li brollava impetuósament del cor, a borbolls, com un torrent irrefrenable.

Com era?, em pregunten. I sempre dono la mateixa resposta: era un sacerdot sant, un home molt sobrenatural i molt humà que vivia només de, per i per a Jesucrist. Quan pronunciava aquest nom –Jesucrist– es notava que parlava d'Algú del qual estava profundament enamorat. (...) L'amor a Déu se li notava en tot: en la inflexió de la veu –les persones enamorades parlen d'una manera especial dels que estimen–, en els gestos, en aquella mirada que evidenciava tants patiments, i especialment, en la manera de celebrar la Santa Missa. Aquelles Misses ...! No feia res estrany: però pronunciava cada paraula, cada pregària, amb tanta fe, amb tanta unció... Ho sento: no sé expressar la força amb què el Pare ens parlava de Déu. Només puc dir que ningú no parla de Déu ni transmet a Déu com un sant.»

Antonio RODRÍGUEZ PEDRAZUELA, *Como un mar sin orillas*, ed. Rialp, Madrid 1999, pàg. 52

«...Innombrables persones han vingut expressant la profunda i indeleble empremta que ha deixat en les seves ànimes la vida i l'ensenyament de Josep Maria Escrivà. Entre aquestes persones hi ha els que es dediquen al cultiu de la ciència teològica, testimoniant que les aportacions del Pare (...) a la Teologia, en el seu sentit més ple, fan dels seus ensenyaments un punt de referència de primera magnitud per a la tasca teològica...

Sens dubte, una d'aquestes llums noves, d'aquells aspectes que havien estat velats durant segles, és el sentit de la filiació divina. (...)

L'existència cristiana té així una característica radical, que la qualifica en tots els seus aspectes: és la vida dels fills de Déu. S'entén, doncs, que des del principi hagi afirmat que "la filiació divina és el fonament de l'esperit de l'Opus Dei". Un fonament que, sent el mateix que el de la vida cristiana en tota la seva riquesa, confereix a aquest esperit una universalitat per la qual hi poden trobar el seu camí –i de fet l'han trobat– multituds de persones de tota raça i condició.»

Fernando OCÁRIZ, *La filiació divina, realitat central en la vida y en la enseñanza de Mons. Escrivá de Balaguer*, en «*Vivir como hijos de Dios*», Eunsas 5ª ed., Pamplona 2000, pàg. 15

«“Aquest home es mor. Ja no hi ha res a fer...” Ja fa anys: era en un hospital de Madrid. Després de confessar-se, quan el sacerdot li donava a besar el seu crucifix, aquell gitano deia, cridant, sense que

aconseguissin fer-lo callar:

–Amb aquesta podrida boca meva no puc pas besar el Senyor!

–Però, si li faràs una abraçada i un petó molt fort de seguida, al Cel!

...Has vist una manera més bellament tremenda de manifestar la contrició?»

Sant Josepmaria ESCRIVÀ,
Via Crucis, ed. Rialp,
Barcelona, 1986, pàg. 42

FE EN LA PRESENCIA DE CRIST EN EL SAGRARI

«Del 30 de març al 5 d'abril de 1941, un grup de noies valencianes van assistir a uns exercicis espirituals dirigits per sant Josepmaria. Una d'aquelles joves, Encarnación Ortega, deia: “El recolliment, ple de naturalitat, la seva genuflexió davant el Sagrari i la manera de desentranyar l'oració preparatòria de la meditació, animant-nos a ser conscients que el Senyor era allà, i ens mirava i ens escoltava, em van fer oblidar immediatament el desig d'escoltar un gran orador, i es van canviar per la necessitat d'escoltar Déu i de ser-hi generosa”.

Andrés VÁZQUEZ DE PRADA,
El fundador del Opus Dei, Tomo II, ed. Rialp, Madrid 1997, pàg. 555

Sant Josepmaria amb dues de les seves nebodes el dia de la Primera Comunió

MINISTERI SACERDOTAL

«Moltes vegades em confià que, des de la seva ordenació sacerdotal, es preparava cada dia per celebrar el Sant Sacrifici com si fos l'últim cop: el pensament que el Senyor podia endur-se'l immediatament després, l'animava a abocar en la Missa tota la fe i l'amor de què era capaç. Així, fins arribar el 26 de juny de 1975, en què celebrà la seva última Missa amb un fervor extraordinari.

Explicava que, quan es traslladà a Saragossa el 1920, una vegada que passava davant un bar anomenat “Gambrinus”, veié que dins el local hi havia un torero famós. Alguns nens s'aproparen a aquell personatge popular, i un d'ells exclamà exultant: “l'he tocat!”. Aquella escena impressionà el Pare, i l'evocà amb freqüència per exhortar-nos a reflexionar sobre el fet que cada dia tocàvem Jesús en l'Eucaristia».

Álvaro del PORTILLO, *Entrevista sobre el fundador de l'Opus Dei*, Edicions del Drac, Barcelona 1993, pàg. 132-133

CATEQESI AMB NENS

«Jo tinc sobre la consciència –i amb orgull ho dic– haver dedicat molts, molts milers d'hores a confessar nens a les barriades pobres de Madrid. Hauria volgut anar-los a confessar a totes les grans barriades més tristes i desemparrades del món. Venien amb els moquets fins a la boca. I havia de començar netejant-los el nas, abans de netejar una mica aquelles pobres ànimes. Porteu els nens a Déu, abans que s'hi fiqui el dimoni. Creieu-me, els fareu un gran bé. Jo ho dic per experiència, per experiència de milers i milers d'ànimes, i per experiència meva personal.»

Salvador BERNAL, *Apuntes sobre la vida del Fundador del Opus Dei*, ed. Rialp, 6ª ed., Madrid 1980, pàg. 122

«Aquesta és la identitat del sacerdot: instrument immediat i diari d'aquesta gràcia salvadora que Crist ens ha guanyat. Si es comprèn això, si s'ha meditat en el silenci actiu de l'oració, ¿com considerar el sacerdoti una renúncia? És un guany que no es pot avaluar.»

Sant Josepmaria ESCRIVÀ,
Estimar l'Església, ed. Albada,
Terrassa, 2007, pàg. 79

AMOR A LES ÀNIMES

L'actual prelat de l'Opus Dei, Mons. Xavier Echevarría, recordava que, cap a 1968, li va sentir dir a sant Josepmaria:

«La pregària és omnipotent, i ens recorda que Déu no canvia: no ha perdut, ni pot perdre el seu poder. Hem d'esforçar-nos a no abandonar tantes ànimes que depenen de nosaltres. Per la nostra ànima sacerdotal, sabem que en depenen totes, però ara em refereixo a aquelles més immediates, que reben el seu aliment precisament de la nostra fidelitat. No podem abandonar-les, descuidant la nostra entrega, o sent mesquins en el tracte amb el Senyor!: Perquè desgraciadament transcendeix el nostre comportament.»

Xavier ECHEVARRÍA,
Memoria del beato Josemaría, ed. Rialp, Madrid 2000, pàg. 192

Els tres primers sacerdots de l'Opus Dei el dia de la seva ordenació.

PASSIÓ PER ADMINISTRAR LA GRÀCIA DE DÉU

«Tingué una autèntica passió per administrar el sagrament de la Penitència. Després de la seva ordenació, durant la seva estada a Perdiguera, aconseguí que es confessessin pràcticament tots els habitants del poble. De tornada a Saragossa, continuà administrant la confessió amb molta constància. (...) Un cop a Madrid, recorria la ciutat d'un costat a l'altre per confessar el major nombre possible de malalts, i portar-los la Comunió: fou una activitat realitzada amb una generositat heroica, un esforç dut a terme amb totes les seves forces, quan no tenia diners ni per pagar el tramvia ni per menjar.

Recordava amb alegria els anys en què dedicà tantes hores del seu temps a preparar milers de nens per a la confessió i la primera comunió. Afirmava que havia obtingut grans ensenyaments per a la seva pròpia vida espiritual de la devoció d'aquells menuts.

Després del 2 d'octubre de 1928, continuà prestant el seu ministeri sacerdotal en el Patronato de Enfermos, i després en el Real Patronato de Santa Isabel. En l'església d'aquest últim atenia un confessionari bastant freqüentat. Alhora, dirigia espiritualment molts estudiants universitaris.»

Álvaro del PORTILLO,
Entrevista sobre el fundador de l'Opus Dei, Edicions del Drac,
Barcelona 1993, pàg. 140-141

«Prega pels capellans, els d'ara i els que vindran, que estimin de debò, cada dia més i sense discriminacions, els seus germans els homes, i que sàpiguen fer-se estimar per ells.»

Sant Josepmaria ESCRIVÀ,
Forja, 964, ed. Rialp,
Barcelona-Madrid, 1992

FAVORS

VA REBRE ELS ÚLTIMS SAGRAMENTS

La meva mare va quedar vídua amb 40 anys i quatre fills (jo sóc el més petit), als quals va haver de tirar endavant ella sola. Era molt bona, alegre i treballadora, encara que poc practicant donada la seva escassa formació. Resava a les nits a la Mare de Déu i creia en Déu a la seva manera, però si sortia alguna conversa sobre l'Església canviava de tema.

Fa un parell d'anys, la meva dona i jo li parlàrem de la conveniència de rebre el sagrament de la Confessió, atesa la seva avançada edat. S'hi va oposar dient que es trobava molt bé de salut i que mai no havia fet mal a ningú. Solia dir que demanava a la Verge morir a casa seva, sense donar guerra i d'una forma ràpida. Un dia la van ingressar a urgències per una caiguda al carrer. Després d'unes proves ens van dir que tenia una metastasi en fase terminal, encara que no tenia a penes dolors. La

meva germana se la va emportar a viure amb ella i, tenint en compte la seva extrema gravetat, li vaig comentar el desig de la meva mare de rebre els darrers sagraments; la meva germana s'hi va oposar.

Vam començar llavors una novena a sant Josepmaria, juntament amb els nostres fills, demanant la seva conversió. Un dissabte, la meva mare va acceptar que vingués un sacerdot. No podia amb prou feines parlar ni oir, però el sacerdot, amb la meva mare perfectament lúcida, la va atendre a les set de

la tarda. Va morir a les nou, després d'haver-se acomiadat dels seus fills, néts i besnéts, un per un, i resant a la Mare de Déu amb el Rosari a la mà.

S.M.

UNA RECUPERACIÓ INEXPLICABLE

Fa uns dies, la meva mare entrava a l'UCI d'un hospital, després de patir 5 angines de pit i dos infarts consecutius. Les conseqüències van ser una vàlvula mitral inutilitzada, i altres conseqüències que, en una persona de 70 anys i amb múltiples patologies addicionals, només podien desembocar en la mort. Els metges van diagnosticar

que, com a molt, li quedaven 24 hores de vida i van desestimar qualsevol tractament addicional, excepte el destinat a pal·liar el sofriment. Només la intercessió de sant Josepmaria explica una recuperació que els metges no esperaven. La meva mare continua internada i espera l'alta en unes 48 hores.

L.C.P.P, Enviat per correu electrònic

UNA RÀPIDA RECUPERACIÓ

El que explicaré va passar fa deu anys. Un dia, després de deixar el nen a

l'escola, a 18 quilòmetres, quan tornava a casa, sense saber la causa, el cotxe se'n va anar cap a la cuneta. Veient que era fàcil sortir, ho vaig intentar sense demanar ajuda, però en lloc de frenar vaig accelerar fortament i el cotxe va saltar un camí i va rebotar fent un gir de 360°.

L'accident em va produir una lesió en una vèrtebra lumbar, i vaig quedar immòbil de cintura cap avall. A l'hospital em van dir que podia resultar paraplàgica. Em van operar. Uns dies després, em van donar una estampa de sant Josepmaria i li vaig demanar que pogués caminar. A poc a poc em vaig anar recuperant amb gran esforç per part meva i gràcies a la rehabilitació de les persones que em cuidaven. Moltíssim abans del que vaig poder imaginar caminava perfectament. Als vuit mesos vaig tornar a conduir, davant la sorpresa de tots. Estic convençuda que és un favor que, per intercessió de sant Josepmaria, el Senyor m'ha concedit, i per això estic molt agraïda.

M.G.D.

UN NOU FILL

Vull expressar el meu agraïment i alegria pel naixement del meu nét Nicolau, un nen que va néixer sa i preciós. Quan la seva mare estava embarassada de 16 setmanes, el ginecòleg li va advertir que el nen tenia un alt risc de néixer amb síndrome de Down, i la va convidar a practicar una prova diagnòstica. La meva jove va dir que no perquè, fos el que fos, l'estimaria igual o més que a la seva germana.

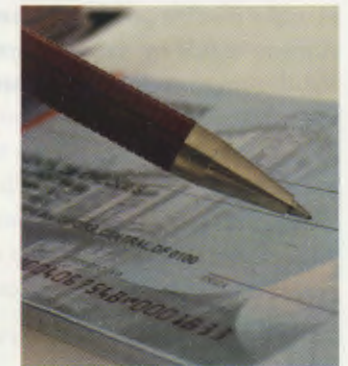
(...) Vaig començar a demanar-li a sant Josepmaria que naixés bé i, sobretot pels seus pares, perquè ho portessin amb pau i serenitat. El nen va néixer amb 3,700 kg., guapíssim i ple de salut. Gràcies sant Josepmaria per aquest gran favor obrat en el meu nét, i en els seus pares per acceptar des del primer moment la Voluntat de Déu.

E.B.V.

S'AGILITZAREN LES GESTIONS

No sabia res sobre sant Josepmaria. Un dia, en un consultori mèdic vaig trobar l'estampa, i vaig començar a demanar-li per una operació que li farien al meu fill. En concret, que la part burocràtica i l'obra social reconeguessin l'operació, perquè no tenim mitjans econòmics suficients. En poc temps, el mateix cirurgià es va ocupar dels papers perquè la intervenció seria en una altra ciutat, a 400 kms. El meu fill va estar molt de temps al quiròfan però es troba molt bé. Havia d'agrair públicament la intercessió de sant Josepmaria perquè fos possible. Gràcies!

S.L. Enviat per correu electrònic

RESANT EN UN ALTRE IDIOMA

Tenia un negoci d'hostaleria que no anava bé, i feia temps que l'intentàvem traspasar, encara que sense èxit. Un dia, a l'entrada del restaurant, va aparèixer tirada a terra una estampa de sant Josepmaria Escrivà de Balaguer, en la qual encara es pregava per la seva canonització. Era una estampa portuguesa, que segurament li hauria caigut a algun client. Vaig decidir resar l'oració en portuguès a sant Josepmaria per demanar-li que ens ajudés amb la venda del negoci. Aquesta mateixa setmana tancàrem el tracte.

Des de llavors, cada vegada que necessito alguna cosa

important, li reso l'oració en portuguès i m'ho concedeix. No li demano coses insignificants, sinó favors realment transcendents que m'han canviat la vida en l'àmbit laboral, personal i fins i tot en l'econòmic. Mai no m'ha fallat.

J.M. Enviat per correu electrònic

RAIGS X SENSE CONSEQÜÈNCIES

Sóc religiosa i treballo en una escola i en un centre d'educació per a adults. Quan la meva neboda estava esperant la seva primera filla, sense adonar-se'n i per descurat, va passar moltes vegades per raigs X. Va saber més tard que això podia portar-li conseqüències, però ja era tard. Vaig resar molt a sant Josepmaria perquè la nena nasqués bé, i va néixer sense cap defecte. Fins ara té 20 mesos i és molt desperta i intel·ligent. Dono gràcies a Déu i a sant Josepmaria per la seva intercessió.

Gna. P.M. Enviat per correu electrònic

ELS FRUITS D'UNA "EXCURSIÓ" A TORRECIUTAT

Aquest mes de maig vaig anar de romeria a la Mare de Déu de Torreciutat. Sempre intento anar-hi amb el meu marit i portar-hi el major nombre possible de parents i amics. Aquesta vegada em vaig plantejar convidar-hi alguns companys del curs de formació laboral que estic cursant, però dubtava sobre quines persones respondrien perquè estan allunyats de les pràctiques cristianes. Al final ho vaig proposar com una excursió familiar a un santuari. Van venir dues famílies i, només

arribar, un d'ells va veure les estampes de sant Josepmaria a l'oficina d'informació, i em va preguntar si en podia agafar una per a una noia del curs que estava sense feina i en difícil situació econòmica. Dilluns la hi va donar.

Va agrair-la i va comentar que resaria. Els altres em van preguntar si en tenia més i els vaig donar les que porto habitualment. Dimarts la van trucar des d'una de les empreses que tenien el seu currículum i va aconseguir el contracte. S.Z.C.

L'ANHELADA PAU FAMILIAR

Tenia un problema personal que al meu parer només el podia solucionar un miracle. Un dia, plorant i desesperada, li vaig explicar a un conegut la situació per la qual travessava. En aquell moment vivia molt tensa i estressada perquè compartíem pis el meu marit i jo amb la seva mare i la seva germana. Eren abundants els problemes, la gelosia, els crits, etc. Jo estava embarassada i van ser moments molt durs i difícils. Llavors vaig començar una novena a sant Josepmaria

Escrivà cada dia. Al cap de poc temps van començar a succeir uns fets que van facilitar que, gràcies a Déu, aconseguís viure sola amb el meu marit i la meua filla. Després que passés tot això, vam tornar a parlar amb la seva mare i la seva germana, que ja viuen en un altre lloc. Per això, li dono gràcies a Déu, a la Verge i a sant Josepmaria per la seva intercessió. Déu és un pare

amorós que sempre està present de nosaltres, al nostre costat, i som nosaltres els que a vegades ens n'allunyem. Que Déu els beneeixi.

O.L.V.G. Enviat per correu electrònic

UN CRÈDIT SENSE AVAL

Tinc cinquanta anys i he tirat endavant dos fills des de jovenets fins que van sortir de casa per estudiar i fer les seves vides (...). Fa dos anys vaig estar en una situació molt precària i un conegut em va donar una estampeta de sant Josepmaria. Dues o tres setmanes després va venir un creditor, però seguia sense feina i sense diners. Sense tenir-hi res a perdre, vaig recordar l'estampeta. Em van oferir un excel·lent treball amb un bon sou. Han passat dos anys i encara continuo treballant a la mateixa oficina, però els deutes continuen. Quan s'acumulen els pagaments d'any i mig no és tan fàcil. Ara tinc el mateix problema, però des de l'inici m'he encomanat

a sant Josepmaria i he demanat la seva intercessió davant Déu nostre Senyor. Necessito diners per pagar els deutes, i algunes ja són al jutjat. He anat a un banc

que no conec per demanar un altre crèdit perquè el meu no me'l concedeix. No he pogut oferir res, ni tan sols un aval que m'havien demanat, només la meua paraula i la seguretat que tinc feina. Malgrat els molts requisits, els he enviat un correu electrònic, i fa poc menys d'una hora el banc m'ha cridat per concedir-me'l. Estic segura que ha estat per intercessió de sant Josepmaria. Ho ha fet i vull que tots ho sàpiguen. Laus Deo!

A.R.D. Enviat per correu electrònic